

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIEJSCOWOŚCI STANISŁAWÓW GMINA LEONCIN**

Zakres prac:
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracowanie:
mgr inż. Małgorzata Frączkowska

Data wykonania:
Styczeń 2019
aktualizacja sierpień 2019 r.

LEONCIN 2019

Spis treści

1. Cel i zakres prognozy ze wskazaniem powiązań z innymi dokumentami	3
2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy	3
3. Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień mpzp oraz częstotliwości jej przeprowadzania	4
4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	4
5. Analiza i ocena stanu środowiska z uwzględnieniem braku realizacji mpzp	4
5.1. Analiza istniejącego stanu środowiska oraz wskazanie potencjalnych zmian tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	5
5.2. Określenie, analiza oraz ocena stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	15
5.3. Określenie, analiza oraz ocena istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody	16
5.4. Określenie, analiza oraz ocena celów ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia opracowania mpzp, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania mpzp	16
5.5. Określenie, analiza oraz ocena przewidywanych znaczących oddziaływań, w tym oddziaływania bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego i długoterminowego, stałego i chwilowego oraz pozytywnego i negatywnego, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy	17
6. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji mpzp, w szczególności na cele i przedmiot obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	21
6.1. Rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne	21
6.2. Rozwiązania uwzględniające uwarunkowania ochrony środowiska	22
6.3. Rozwiązania uwzględniające ochronę dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	23
6.4. Rozwiązania uwzględniające ochronę różnorodności biologicznej oraz krajobrazu	23
7. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie mpzp wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy	24
8. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym	24

1. Cel i zakres prognozy ze wskazaniem powiązań z innymi dokumentami

Prognoza oddziaływania na środowisko jest opracowaniem sporządzanym w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą o udostępnianiu informacji, określa jakie dokumenty wymagają przeprowadzenia oceny strategicznej. Z art. 51 ust. 1 wynika, że wymóg wykonania prognozy oddziaływania na środowisko dotyczy między innymi miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (lub jego zmiany). Opracowując zatem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (mpzp) należy przeprowadzić postępowanie w tym zakresie i sporządzić prognozę oddziaływania na środowisko.

Organ administracji opracowujący projekt dokumentu lub wprowadzający zmiany do przyjętego już dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub 47 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, sporządza prognozę oddziaływania na środowisko. Dokument ten powinien zawierać wymogi określone w art. 51 ust. 2 tej ustawy.

- analizę oraz ocenę środowiska przyrodniczego ze wskazaniem istniejących problemów ochrony środowiska na obszarze opracowania, a także przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko,
- przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na obszar Natura 2000 a także na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu oraz rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru (jeśli zachodzi potrzeba ich opracowania), opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Niniejsze opracowanie wykonano w celu oceny skutków, wpływu planu miejscowego na środowisko sporządzanego na podstawie uchwały Nr XL/218/17 Rady Gminy Leoncin z dnia 21 czerwca 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie działek o nr ewid. 65/1, 67, 59/2, 59/4, 23/2, 23/3, 23/5, 23/6 w miejscowości Stanisławów, Gmina Leoncin oraz w związku z uchwałą Nr LVII/305/18 Rady Gminy Leoncin z dnia 20 czerwca 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Stanisławów. Projekt planu nie narusza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Leoncin, przyjętego uchwałą Nr XLVIII/232/13 z dnia 17 kwietnia 2013 r. Rady Gminy Leoncin.

Podsumowując, w świetle wymogów formalno-prawnych przedstawionych powyżej, celem prognozy jest: analiza oraz ocena środowiska przyrodniczego ze wskazaniem istniejących problemów ochrony środowiska na obszarze planu, a także przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko, przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na obszar Natura 2000 a także na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu oraz rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Prognozę sporządzono w oparciu o dostępne materiały źródłowe: inwentaryzację przyrodniczą gminy Leoncin, prognozę oddziaływania na środowisko projektu studium, materiały planistyczne oraz literaturę. Metoda zastosowana przy sporządzaniu prognozy polegała na zebraniu, analizie i porównaniu danych dotyczących obszaru objętego opracowaniem projektu dokumentu, syntezą wyników i sformułowaniem wniosków (założeń) oraz przygotowaniem projektu rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na obszar Natura 2000, mogących

być rezultatem realizacji mpzp. Do oceny (określenia) potencjalnych skutków realizacji mpzp zastosowano metodę analogii.

3. Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień mpzp oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Przepisy prawne regulujące zagadnienia planowania i zagospodarowania przestrzennego nie określają metod analizy realizacji mpzp oraz częstotliwości jej przeprowadzania. W świetle art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 z późn. zm.) organ opracowujący projekt dokumentu (w tym przypadku – mpzp) jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko, zgodnie z częstotliwością i metodami, o których mowa w ust. 3 pkt 5., a w pisemnym podsumowaniu do przyjętego dokumentu organ ten powinien poinformować w jakim zakresie uwzględnił propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu.

Poniżej zostaną przedstawione prawne przesłanki analizy realizacji postanowień mpzp oraz okoliczności jej dokonywania wynikające z przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku oraz przepisów właściwych w sprawach planowania i zagospodarowania przestrzennego.

W razie planowanej realizacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, określonego w przepisach szczególnych, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, czyli wójt, burmistrz, prezydent powinien dokonać analizy mpzp. Taki wniosek nasuwa się po analizie art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, który stanowi, że „właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony”.

Szczególnym przykładem analizy realizacji projektowanego dokumentu jest uchwalenie lub zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 z późn. zm.); „przed podjęciem uchwały, o której mowa w ust. 1, wójt, burmistrz albo prezydent miasta wykonuje analizy dotyczące zasadności przystąpienia do sporządzenia planu i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami studium, przygotowuje materiały geodezyjne do opracowania planu oraz ustala niezbędny zakres prac planistycznych”.

4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja mpzp nie spowoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko, gdyż obszar planu nie znajduje się w strefie przygranicznej, lecz w centralnej części Polski, a ponadto oddziaływanie mpzp będzie w części jego ustaleń – lokalne. Zatem nawet w przypadku znaczącego oddziaływania określonego czynnika projektowanego dokumentu, mpzp jako całość nie będzie powodował skutków o charakterze transgranicznym.

5. Analiza i ocena stanu środowiska z uwzględnieniem braku realizacji mpzp

Przedstawiona w tej części analiza obejmuje:

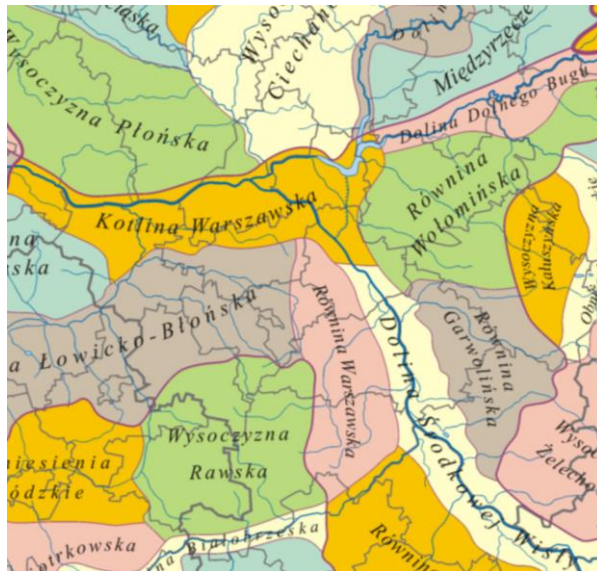
- 1) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- 2) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- 3) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- 4) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- 5) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne,

skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

5. 1. Analiza istniejącego stanu środowiska oraz wskazanie potencjalnych zmian tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

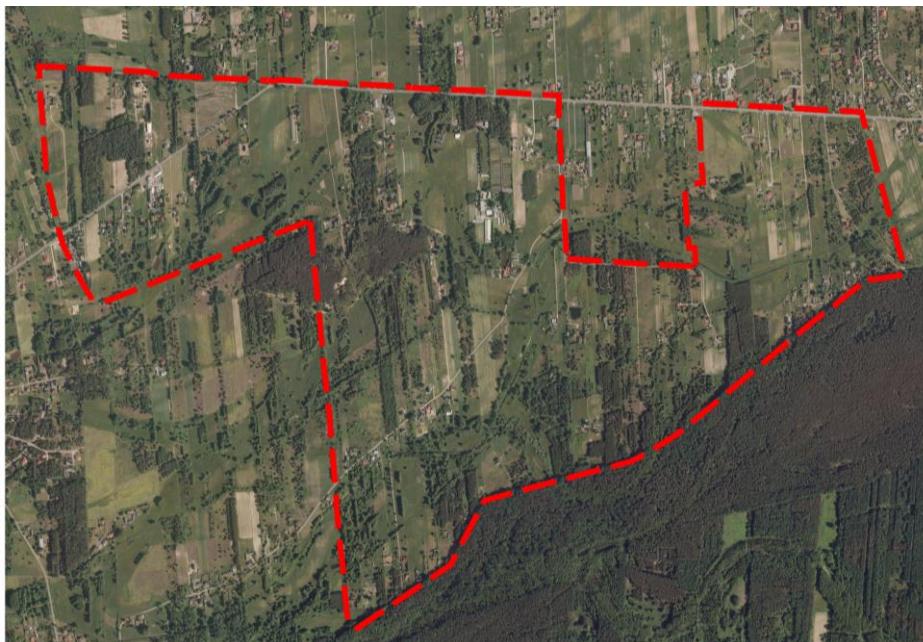
Położenie fizyczno-geograficzne i administracyjne

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym (według J. Kondrackiego, 1998) gmina Leoncin położona jest na Nizinie Środkowomazowieckiej [318.7], w obrębie Nizin Środkowopolskich [318] na obszarze Niziny Środkowoeuropejskiej [31]. Obszar opracowania leży we zachodniej części gminy w mezoregionie Kotlina Warszawska.

Mapa 1. Mezoregiony wg Kondrackiego

Pod względem administracyjnym gmina Leoncin położona jest w północno - zachodniej części województwa mazowieckiego, na północny - zachód od Warszawy. Stanowi jedną z sześciu gmin powiatu nowodworskiego. Rzeka Wisła położona jest poza granicami opracowania.

Mapa 2. Ortofotomapa

Teren leży w całości Otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego i od południa graniczy z Kampinoskim Parkiem Narodowym.

Obszar pod względem fizjograficznym położony jest w obrębie Kotliny Warszawskiej i częściowo w Kotlinie Płockiej.

Wokół Kampinoskiego Parku Narodowego wyznaczona jest strefa ochronna tzw. otulina o powierzchni 37 756,49 ha. Według ustawy o ochronie przyrody otulina parku narodowego nie jest formą ochrony przyrody, ale może być w niej utworzona strefa ochronna zwierząt łownych ze względu na potrzebę ochrony zwierząt w parku narodowym. Granica otuliny przebiega: od północy brzegiem Wisły, od wschodu przez teren dzielnicy Bielany i Bemowo w Warszawie, od południa przez teren gmin Stare Babice, Leszno i Kampinos (w przybliżeniu po dziale wodnym pomiędzy Utratą i Łasicą), od zachodu – doliną Bzury (po granicy gminy Brochów i teren gminy Młodzieszyn).

Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Kotlina Warszawska została uformowana w wyniku procesów erozji i akumulacji rzecznej trwających przez cały młodszy plejstocen i holocen. Kształt zbliżony do dzisiejszego kotlina uzyskała w okresie interglacjału emskiego, kiedy powstała dolina erozyjna i podczas ostatniego zlodowacenia (Wisły) – gdy przepływ Wisły był blokowany przez łądolód zlodowacenia północnopolskiego (Wisły). Wówczas utworzyły się nadzalewowe tarasy plejstoceńskie. Najmłodszy taras zalewowy powstał w holocenie po uformowaniu się Bałtyku i powstaniu przełomu Wisły pod Fordonem.

Główną jednostką geomorfologiczną, w obrębie której leży obszar jest dolina rzeki Wisły, obejmująca dwa naturalne tarasy. Stanisławów leży w na tarasie wyższym, zwanym łąkowym, wzniesionym 2,0 – 3,5 m nad średni wodostan. Taras wyższy (łąkowy) jest w całości chroniony przed zalewaniem wałem przeciwpowodziowym.

Powierzchnia opracowania znajdująca się na tarasie akumulacyjnym Wisły, gdzie występują formy pochodzenia rzeczno, eolicznego i antropogenicznego. Teren zbudowany jest z osadów czwartorzędowych: Piaski humusowe oraz namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych są to szare lub ciemnoszare piaski z dużą domieszką mułków lub osady mułkowate ze szczątkami roślinnymi, niewarstwowane. Sporadycznie występują w nich drobne żwirki lub żwiry. Miąższość tych osadów waha się od 0,8 do 2,2 m. W spągowych partiach tych osadów miejscami (podobnie jak w spągu niektórych namułów torfiastych) występuje nagromadzenie rudy darniowej (Sady). Wielkość tych rudobrazowych lub rudoczarnych konkrekcji waha się od 0,5 do około 15,0 cm. Są one zbite, niekiedy zlewne, oklejone ziarnami piasku.

Torfy i namuły torfiaste na piaskach rzecznych występują licznie wypełniając misy wywiania na wyższym tarasie nadzalewowym (kampinoskim) oraz część starorzeczy na niższym tarasie nadzalewowym. Namuły torfiaste towarzyszą często obszarom zatorfionych zagłębień deflacyjnych międzywymowych w Puszczy Kampinoskiej, zapełniają większość starorzeczy na tarasie nadzalewowym nowodworskim i tarasie zalewowym łąkowym. Namuły są ciemnoszare lub czarne, z dużą ilością szczątków roślinnych, o miąższości 0,3–1,5 m. W obniżeniach międzywymowych Puszczy Kampinoskiej są to właściwie zamulone i spiaszczone torfy przemieszane z materiałem wymyłym z otaczających wydm. W niektórych miejscach namuły torfiaste spoczywają na madach tarasu zalewowego łąkowego, świadcząc o starości mad. Występują one między Kazuniem Polskim a fortem, przy brzegu Wisły.

Iły i mułki miejscami z domieszką piasków (mady) tarasów zalewowych, wykształcenie ich jest urozmaicone: od bardzo drobnoziarnistych piasków z domieszką pyłów i szczątków roślinnych o barwie brązowej, przez mułki pyłowate ze szczątkami roślin, do tłustych ilastych mułków brunatno-brązowych. Pod 0,5-metrową warstwą pyłowatych mad brązowych występowała 1-metrowej miąższości warstwa tłustych mad ciemnobrązowych, a pod nimi piaszczyste mady jasnobrązowe.

Piaski rzeczne tarasów zalewowych, dolna, 5-metrowa warstwa osadów to w spągu piaski gruboziarniste, wyżej średnio- i drobnoziarniste z domieszką ziarn grubszych oraz żwirów, a wyżej żwirków skał krystalicznych. Wśród nich występują ostrokrawędziste krzemienie i lidyty, a w stropie toczeńce mułków. Blisko spągu tej 5-metrowej warstwy występują właśnie „czarne dęby” datujące początek akumulacji osadów tego tarasu na 6000 lat BP, czyli na połowę okresu atlantyckiego. Nad 5-metrową warstwą opisaną wyżej leży 1,1-metrowej miąższości warstwa piasku drobnoziarnistego z poszczególnymi ziarnami grubszymi i pokrywa je

ponad 3-metrowa warstwa mad. Lokalnie występują też wkładki piaszczysto—żwirowe.

Piaski eoliczne, drobno- i średnioziarniste są dobrze obtoczone, o szlifie wiatrowym, żółtobeżowe, nie tylko towarzyszą wydmom znajdującym się na obszarach różnych morfologicznie jednostek, lecz występują także odrębnie. Miąższość ich waha się od 1,2 do 2,6 m. W okresach suchych, w przypadku braku pokrycia roślinnością, piaski są często przewiewane, co powoduje przesunięcia i zmiany w zasięgu ich występowania. Tam, gdzie nie osiągają 2,0 m miąższości, zaznaczone są wraz z osadami leżącymi niżej. Występują one na brzegach mis wywiania między wydrami.

Piaski rzeczne tarasów nadzalewowych, budują powierzchniową część tarasu nadzalewowego II, leżąc na ściętych erozyjnie osadach piaszczysto--żwirowych, które wypełniły dolinę Wisły w okresie zlodowacenia północnopolskiego. Są to osady wód powodziowych, które w czasie katastrofalnych wylewów wkraczały na ten obszar. Osady piaszczyste są drobnoziarniste z wkładkami mad, niekiedy z drobnymi smużkami szczątków organicznych. Na głębokości około 1,5 m przechodzą one w piaski ze żwirkiem, a nawet drobnym żwirem, miejscami z orsztynem. Miąższość ich nie przekracza 3,5 m. Ze względu na duże zagęszczenie obserwacji i sond na ich obszarze można było szczegółowo zaznaczyć obszary różnego nakładania się osadów piaszczystych i mad oraz wzajemnego zazębienia się ich między sobą.

Piaski eoliczne w wydmach, powstawały od późnego glacjału przez cały holocen aż do dziś. Duże, zwarte obszary wydmore, występujące na tarasie nadzalewowym I (kampinoskim) zaczęły się tworzyć w okresie starszego dryasu po osuszeniu tego tarasu, dzięki wcięciu Wisły w okresie böllingu do poziomu tarasu nadzalewowego niższego. Wydmy zbudowane są z piasków średnio- i drobnoziarnistych z niewielką domieszką ziarn grubszych aż do żwirków. Barwa piasków jest żółtobeżowa, warstwowanie diagonalne. Miejscami spotyka się w nich drobne, najczęściej poziome wkładki rdzawych piasków zorsztynizowanych. Ziarna piasków wydmorewych są dobrze obtoczone, matowe

OBJAŚNIENIA BARW I SYMBOLI

CZWARTORZĘD

- 1/10 p^h Q_h Piaski humusowe oraz namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych: na piaskach rzecznych tarasów zalewowych 2,0-3,5 m n.p. rzeki
- 2/10 t^h Q_h Torfy i namuły torfiste: na piaskach rzecznych tarasów zalewowych 2,0-3,5 m n.p. rzeki
- 2/15 t^h Q_h Torfy i namuły torfiste: na piaskach rzecznych tarasów nadzalewowych 4,0-6,0 m n.p. rzeki
- 9/10 m^h Q_h Iły i mulki, miejscami z domieszką piasków (mady) tarasów zalewowych 2,0-3,5 m n.p. rzeki: na piaskach rzecznych tarasów zalewowych 2,0-3,5 m n.p. rzeki
- 10 p^h Q_h Piaski rzeczne tarasów zalewowych 2,0-3,5 m n.p. rzeki
- 12/10 p^h Q_h Piaski eoliczne: na piaskach rzecznych tarasów zalewowych 2,0-3,5 m n.p. rzeki
- 15 p^h Q_h Piaski rzeczne tarasów nadzalewowych 4,0-6,0 m n.p. rzeki
- 16 p^h Q_h Piaski eoliczne w wydmach

SZCZEGÓŁOWA MAPA GEOLOGICZNA POLSKI
486 - MODUL-TWIERDZA (N-34-126-C)

Mapa 3. Szczegółowa mapa geologiczna z granicami opracowania

Zasoby naturalne

Na obszarze opracowania nie znajdują się zasoby naturalne objęte koncesjami na eksploatację.

Hydrologia

Wody podziemne

W rejonie gminy Leoncin występują dwa główne piętra wodonośne: czwartorzędowe, pełniące rolę głównego oraz trzeciorzędowe, o charakterze podrzędnym. Piętro czwartorzędowe występuje w utworach piaszczystych pochodzenia fluwioglacjalnego i aluwialnego, osadzonych na słabo przepuszczalnym podłożu glin zwałowych lub bezpośrednio na iltach plioceńskich. Wyróżnia się jeden poziom wodonośny o miąższości na ogół 10-40 m i znacznych możliwościach przewodzenia wody. Średnia przewodność warstwy wodonośnej wynosi 700 m²/24h, a wydajność potencjalna studni 50- 70 m²/h. Jakość wody jest przeważnie średnia (klasa II) lub dobra (klasa Ib). Zwierciadło wody o charakterze swobodnym nachylone jest w kierunku doliny Wisły i zasilane jest głównie z infiltracji wód opadowych w strefie pasów wydmorewych. Trzeciorzędowe piętro wodonośne (tzw. subniecka warszawska) zbudowane jest z dwóch poziomów wodonośnych: mioceńskiego i oligoceńskiego. Poziom mioceński występuje pod pokrywą iltów plioceńskich o miąższości 150-160 m. Ma grubość od kilkunastu do ok. 40 m. Wody poziomu mioceńskiego, zwykle o niekorzystnym brunatnym zabarwieniu

eksploatowane są sporadycznie i nie mają większego znaczenia gospodarczego. Poziom oligoceński występuje na głębokości większej niż 150 m, a zwierciadło stabilizuje się na 70-85 m n.p.m. Jego miąższość wynosi od kilkunastu do ponad 40 m. Zbyt intensywna eksploatacja tego poziomu odznacza się rozległym lejem depresyjnym.

Cała gmina wchodzi w skład trzeciorzędowego nr 215 A Zbiornika Wód Podziemnych Subniecka Warszawska – część centralna (zbiornik nieudokumentowany). Jest to zbiornik o charakterze porowym (Kleczkowski, 1990).

Teren należy do czwartorzędowego, udokumentowanego głównego zbiornika wód podziemnych nr 222 nazwanego Dolina Środkowej Wisły, Warszawa – Puławy (Oficjalska, Włostowski, 1996). Zbiornik ten obejmuje obszar gmin: Leoncin, Czosnów i południową część Nowego Dworu Mazowieckiego. Na przeważającym terenie izolacja pierwszej użytkowej warstwy wodonośnej jest bardzo słaba (2–10 m) lub praktycznie jej brak (< 2 m). Statyczne zwierciadło wody występuje na rzędnych od 80 m n.p.m. do ok. 73 m n.p.m., to jest na głębokości od 3 do 11 m. Średnia głębokość ujęć czwartorzędowych na terenie zbiornika wynosi 60 m, a wydajność od kilku do 140 m³/h. Zbiornik charakteryzuje się dużą zasobnością i łatwą odnawialnością wód podziemnych W tabeli 3 zestawiono wybrane wartości dotyczące Zbiornika GZWP 222.

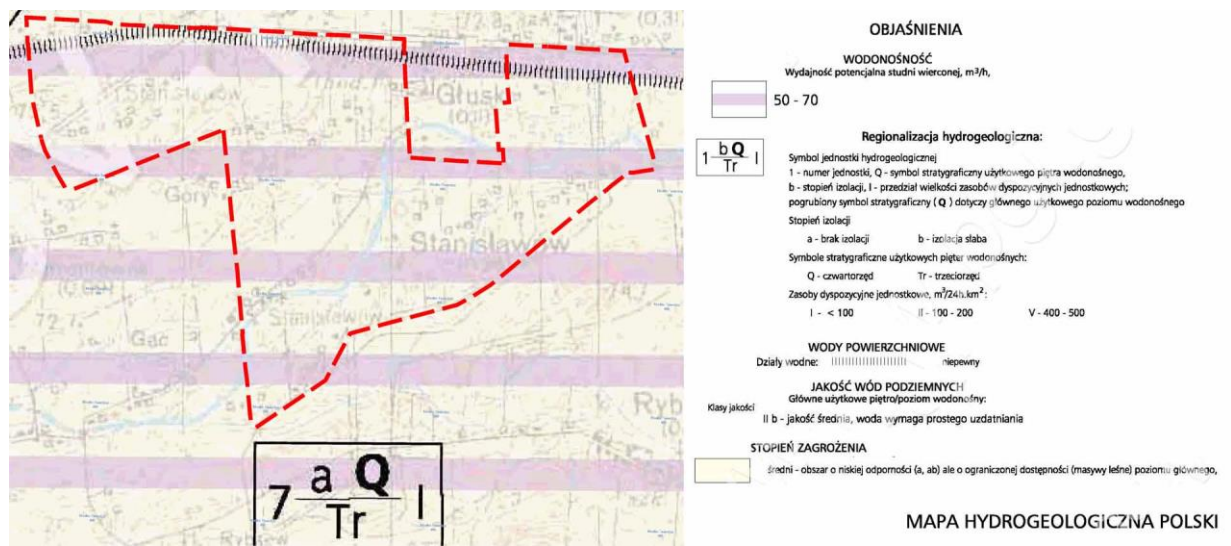
Dla większości obszaru gminy parametry hydrogeologiczne głównego poziomu użytkowego, występującego we fluwioglacjalnych, aluwialnych i eolicznych utworach piaszczystych, są dobre, przy jednocześnie korzystnych warunkach zasilania warstwy wodonośnej. W rejonach dolin, zagłębień i obniżeni wód gruntowe zalegają na głębokości 0-1 m p.p.t., występują podmokłości i zatorfienia. Znaczne powierzchnie tarasu kampinoskiego i zalewowego obejmują powierzchnie płytkiego zalegania wód gruntowych tzn. do głębokości 1-3 m p.p.t. Na obszarach wałów wydmywanych swobodne zwierciadło zalega poniżej 3 m p.p.t. Analizy wód pobranych z płytkich studni kopanych wskazują na złą jakość wód przypowierzchniowych piętra czwartorzędowego. Obserwuje się przekroczenia dopuszczalnych norm dla azotanów, siarczanów, żelaza i manganu. Oligoceński poziom wodonośny ma wodę średniej i dobrej jakości o podwyższonej zawartości manganu, żelaza i niekiedy chlorków. Dobra izolacja skutecznie oddziela ten poziom od powierzchniowych ognisk zanieczyszczeń. Lokalnie występują więzi hydrauliczne z poziomem mioceńskim, co pogarsza jakość wód poziomu oligoceńskiego.

W większości, wody pochodzące z czwartorzędowych poziomów wodonośnych są dobrej jakości, należą do I i II klasy czystości. Są to wody nie wymagające uzdatniania lub wymagające prostego uzdatniania ze względu na zawartość żelaza, manganu i barwy. Na tarasie kampinoskim przeważają wody klasy Ia i Ib.

Lokalnie, w południowej części gminy Leoncin, występują wody klasy III – zadowalającej jakości, ze względu na ponadnormatywną zawartość wskaźników o charakterze nietoksycznym: chlorki, siarczany, sucha pozostałość, barwa, azot amonowy.

Obszary o bezwzględny zakazie lokalizacji składowisk odpadów.

Przeważająca część gminy charakteryzuje się średnim stopniem zagrożenia jakości wód podziemnych. Główny użytkowy poziom wodonośny występuje płytko i jest całkowicie pozbawiony izolacji. Jednak niewiele jest znaczących ognisk zanieczyszczeń. Źródłem zanieczyszczeń są głównie nieszczelne szamba w gospodarstwach domowych oraz stosowanie nawozów sztucznych i środków ochrony roślin w rolnictwie. Lokalnie występują tereny o wysokim stopniu zagrożenia degradacji wód podziemnych.

Mapa 4. Mapa hydrogeologiczna z granicami opracowania

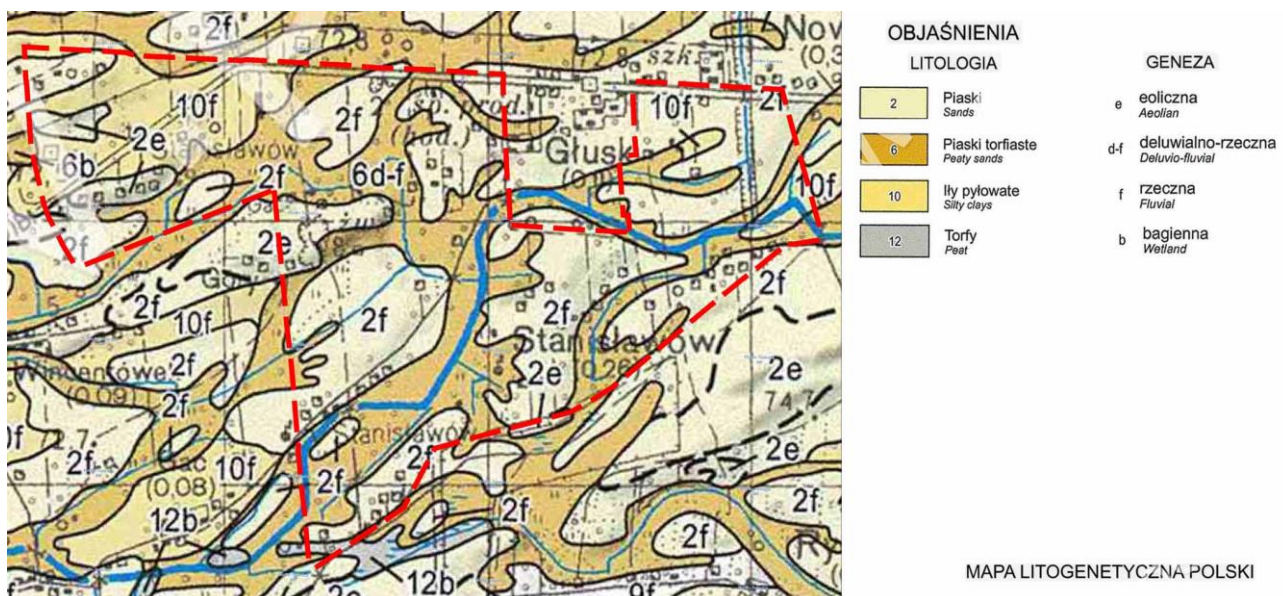
Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym obszar opracowania położony jest w zlewni Wisły. Największym naturalnym ciekim wodnym jest około 20 km fragment rzeki Wisły, która w tym rejonie ma charakter rzeki naturalnej z licznymi zakolami i starorzeczami. Jej lewy brzeg ograniczony jest wałami przeciwpowodziowymi. Rzędne zwierciadła wody w rzece wynoszą w Kazuniu 70,1 m np.m., w rejonie wsi Michty 68,7 m n.p.m. Spadek hydrauliczny rzeki jest niewielki i wynosi 0,22%, a średni przepływ 656 m³/s.

Obszar położony na południe od Wisły jest odwadniany kanałami melioracyjnymi i ciekami powierzchniowymi będącymi dopływami Bzury, która jest lewobrzeżnym dopływem Wisły z ujściem w Wyszogrodzie. W zlewni Bzury, działy wodne III rzędu oddzielają zlewnię Kanału Kromnowskiego od zlewni Łasicy. W zlewni Łasicy, położonej przy południowej granicy arkusza, występują rozległe obniżenia bagienne i torfowiska

Gleby i powierzchnia ziemi

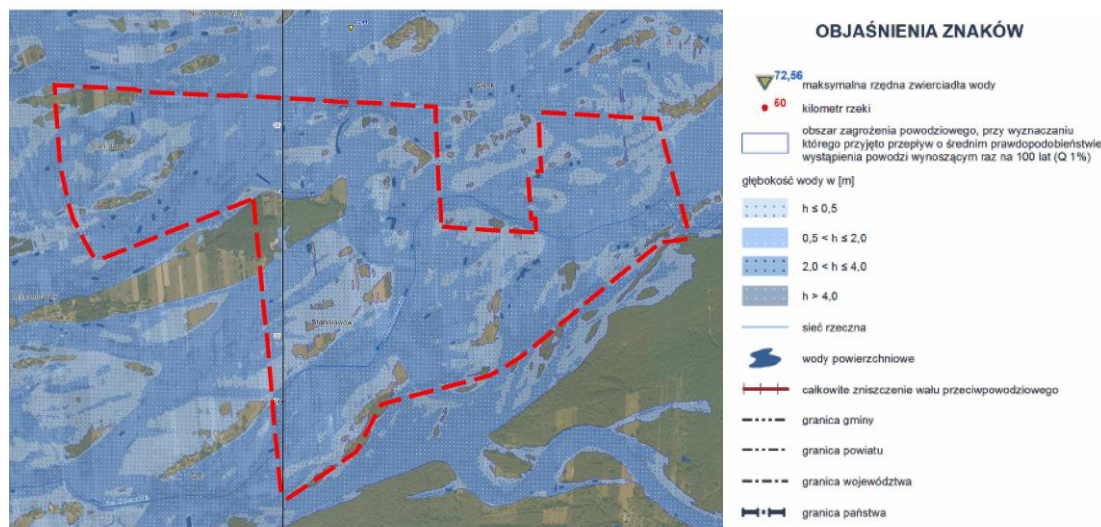
Teren jest w małym stopniu zainwestowany i przekształcony. Rzędne terenu na obszarze opracowania kształtują się w granicach 71-74 m n.p.m. jedynie na niewielkim obszarze, na terenie wydmy, rzędna terenu dochodzi do 83.7 m n.p.m. Na terenie miejscowości Stanisławów występują głównie gleby klasy IV i niższych klas na piaskach i piaskach torfowych. Jedynie 0,2 ha stanowią grunty orne chronione klasy III.

Mapa 5 Mapa litogenetyczna z granicami obszaru opracowania

Zagrożenie powodziowe

Obszar opracowania w większości leży w granicach obszaru narażonego na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego. Na obszarze opracowania występują niewielkie wyniesienia (plamy brązowe), które są poza granicami obszaru narażonego na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Mapa 6. Mapa zagrożenia powodziowego wraz z głębokością wody. Obszary narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego

Warunki klimatyczne

Warunki klimatyczne gminy Leoncin są typowe dla terenów centralnej Polski, gdzie ścierają się masy powietrza atlantyckiego i kontynentalnego. Teren położony jest w wielkopolsko-mazowieckim regionie klimatycznym. Średnia roczna wysokość temperatury wynosi od 7 do 8°C. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec. Natomiast najniższe temperatury odnotowuje się w styczniu. Liczba dni z przymrozkami waha się od 60 do 70. Pokrywa śnieżna zalega przez ok. 60 dni w roku. Okres wegetacyjny trwa od 210 do 220 dni. Wilgotność względna powietrza wynosi od ok. 78% do ok. 82%. Średnie roczne zachmurzenie notuje się poniżej wartości 6,6 w skali pokrycia nieba 0 – 10. Specyficzną i niekorzystną cechą warunków klimatycznych w opisywanym rejonie jest mała średnia suma opadów rocznych wynosząca 500–550 mm, liczba dni z opadem: 155-160. Przeważają wiatry zachodnie, dosyć często występują okresy bezwietrzne, co związane jest z rozległymi powierzchniami leśnymi Puszczy Kampinoskiej. Wiosną i jesienią częstym zjawiskiem są mgły, unoszące się nad obszarami bagiennymi. Parowanie z Wisły, bagien i kanałów zwiększa ogólną wilgotność powietrza na terenie gminy.

Na omawianym terenie warunki topoklimatyczne są kształtowane głównie przez sześć czynników: obecność dużych kompleksów leśnych, obecność dużej doliny rzecznej, występowanie na znacznych obszarach płytkich wód gruntowych (zabagnienia i podmokłości), sąsiedztwo z aglomeracją warszawską, mały stopień zainwestowania terenu, urozmaicenie rzeźby terenu i obecność form wydmowych. Na terenie gminy Leoncin można wyróżnić dwa specyficzne typy topoklimatów:

- topoklimat form dolinnych i obniżeń (przeciętne warunki solarne, znaczna wilgotność powietrza, sprzyjające warunki do powstawania przymrozków, zastoisk zimnego powietrza i mgieł radiacyjnych);
- topoklimat obszarów zalesionych (złagodzone dobowe i roczne ekstrema temperatury, podwyższona wilgotność powietrza – szczególnie w lasach iglastych, niskie prędkości wiatrów, warunki bioklimatyczne korzystne – w dojrzałych drzewostanach dębowych i sosnowych, starych dragowinach na suchych siedliskach, mało korzystne – w lasach wilgotnych, zadrzewieniach łęgowych).

Lasy kształtują warunki klimatyczne i regulują bilans wodny. Wieloprzestrzenne zbiorowiska leśne są cennymi obszarami zasilania i regeneracji powietrza. Występowanie dużych kompleksów leśnych Puszczy Kampinoskiej wpływa generalnie korzystnie na klimat lokalny gminy.

Również na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego i jego otuliny notuje się stałe niedobory wody. Przyczyną tego są nie tylko warunki klimatyczne, ale także działalność człowieka, między innymi:

nieprawidłowa melioracja, pogłębienie i uregulowanie Łasicy oraz innych mniejszych rzek.

Na terenie gminy Leoncin podstawowe źródła emisji zanieczyszczeń atmosferycznych to procesy grzewcze (spalanie węgla, koksu i oleju opałowego) i komunikacja samochodowa.

Na terenie gminy nie występują obiekty punktowe emitujące ponadnormatywne ilości zanieczyszczeń powietrza. Natomiast do najbardziej uciążliwych w tym zakresie obiektów liniowych należy droga nr 575. Wydaje się, że jedynym możliwym działaniem prowadzącym do poprawy stanu higieny atmosfery w rejonie głównych ciągów komunikacyjnych, na terenie gminy jest zachowanie i uzupełnienie pasów zieleni izolacyjnej.

Źródłem hałasu na terenie gminy jest przede wszystkim transport. Natomiast nie występują tu źródła punktowe o wysokiej emisji hałasu, w rejonie których dochodziłoby do przekraczania dopuszczalnych norm.

Wartości kulturowe.

Na terenie planu znajduje się zabytkowy obiekt – stodoła. Wprowadzono ograniczenia odnośnie zachowania charakteru budynków.

W obszarze opracowania znajdują się stanowiska archeologiczne objęte strefą ochrony konserwatorskiej. Na terenie położonym w granicy strefy ochrony konserwatorskiej zgodnie z przepisami odrębnymi roboty ziemne albo zmiana charakteru dotychczasowej działalności, które mogą doprowadzić do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego wymagają przeprowadzenia badań archeologicznych na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony zabytków.

Szata roślinna.

Na obszarze tarasu wyższego dominują tereny otwarte – głównie pola odłogowane, nieuprawiane, podlegające częściowo sukcesji wtórnej. Krajobraz wzbogacają niewielkie powierzchnie łąk i pastwisk w ciągach lokalnych obniżen, niewielkie fragmenty terenów leśnych, zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, zespoły zieleni półnaturalnej.

Strefa północna, charakteryzuje się przeciętnymi walorami przyrodniczymi szaty roślinnej. Zabudowie mieszkaniowej towarzyszą drzewa i krzewy ozdobne, drzewa owocowe. Duże znaczenie przyrodnicze i krajobrazowe mają zadrzewienia, zakrzewienia i pojedyncze drzewa śródpolne. Ich utrzymanie i uzupełnianie jest ważne w celu zachowania równowagi biologicznej, a także z przyczyn gospodarczych. Na terenie opracowania występują niewielkie kompleksy leśne, które nie mają charakterów gospodarczego.

Zdj. 1 Pola i zadrzewienia w centralnej części wsi Stanisławów

Zdj.2 Rów melioracyjny

Zdj.3 Niewielkie kompleksy leśne

Świat zwierzęcy.

Z uwagi na rolniczy charakter terenu, spotyka się tu faunę typową dla regionu rolniczego – gryzonie, krety, owady, z rzadka zając szarak. Fauna zadrzewień i zakrzewień śródpolnych składa się z gatunków leśnych, otwartych pól oraz pogranicza leśno-polnego. Wśród ssaków spotkać tu można lisa, kunę domową, łasicę, i sarnę oraz wiele gatunków gryzoni. Ponadto liczne bezkręgowce, ptaki wędrowne i osiadłe, kilka gatunków płazów i gadów.

Uwarunkowania przyrodnicze

Obszar planu znajduje się w Kotlinie Warszawskiej, która charakteryzuje się znacznym zróżnicowaniem zarówno krajobrazowym jak i przyrodniczym. Wynika to z ukształtowania się na tym obszarze w wyniku akumulacji rzecznej określonych form rzeźby terenu obejmujących: równiny terasowe plejstoceńskie oraz równiny zalewowe i nadzalewowe holoceni. Cały obszar planu leży w otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego. Natomiast w jego pobliżu znajduje się jeszcze kilka obszarów objętych innymi formami ochrony przyrody. Wśród obiektów najbardziej znaczących w sąsiedztwie terenu opracowania pod względem przyrodniczymi krajobrazowym należy wymienić:

- 1) Kampinoski Park Narodowy w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 2) Natura 2000 Kampinowska Dolina Wisły PLH 140029 w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 3) Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB 140004 w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 4) Rezerwat Wikliny Wiślane w odległości ok. 1,5 km;
- 5) Rezerwat Zakole Zakroczymskie w odległości ok. 1,8 km;
- 6) Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu w odległości ok. 1,4 km;

Zdj.4 Oznakowania Kampinoskiego Parku Narodowego

Kampinoski Park Narodowy leży w województwie mazowieckim, na północny - zachód od Warszawy, z którą bezpośrednio sąsiaduje. Obejmuje fragment pradoliny Wisły w Kotlinie Warszawskiej, gdzie występuje duży kompleks leśny Puszcza Kampinowska.

Kampinoski Park Narodowy utworzony został w roku 1959 na powierzchni 40 700 ha. Największe zasługi w jego utworzeniu mieli Roman i Jadwiga Kobenzowie, którzy pierwsi w latach 20-tych i 30-tych na terenie Puszczy Kampinoskiej prowadzili szerokie badania florystyczno - fitosocjologiczne (R.K.) i geomorfologiczno-geologiczne (J.K.)

Walory przyrodnicze Puszczy oraz prowadzone na jej terenie działania ochronne zyskały uznanie na forum międzynarodowym. W styczniu 2000 r. Kampinoski Park Narodowy został wpisany na listę rezerwatów biosfery UNESCO.

Pod ochroną ścisłą 4 638 ha (22 wydzielone obszary), wokół Parku strefa ochronna (otulina) o pow. 37 756 ha. 70% powierzchni Parku stanowią lasy. Podstawowym gatunkiem lasotwórczym jest sosna, a dominującym siedliskiem - bór świeży. Symbolem Parku jest łoś.

Zdj.5 Łosie w KPN

Park położony jest w największym w kraju węźle wodnym, jaki wyznaczają zbiegające się w tym rejonie doliny Wisły, Bugu, Narwi, Wkry i Bzury. W Parku nie występują jeziora. W XIX i XX wieku znaczne obszary bagien zostały zmeliorowane i obecnie są przesuszone. Największym ciekim wodnym Parku jest Łasica, dopływ Bzury, spełniająca w sieci odwadniającej rolę głównego kanału.

Naturalne zasoby flory Parku obejmują około 1245 gatunków roślin naczyniowych. Ochronie gatunkowej podlega 69 gatunków roślin, w tym m.in: chamedafne północna, zimoziół północny, wisienka kwaśna i wężymord stepowy. Osobliwością Parku jest występowanie brzozy czarnej. Stwierdzono też występowanie 120 gatunków mchów, 25 wątrobowców i 150 gatunków porostów. Dominujący w krajobrazie kontrast wydm z bagnami uwydatnia szata roślinna. Na wydmach przeważają bory sosnowe i grądy, na bagnach różne typy łąk, turzycowisk oraz zarośla i lasy olchowe. Na terenie Parku występuje ponad 50 zespołów roślinnych, w tym 12 leśnych. Park prowadzi własne gospodarstwo szkółkarskie, skąd pozyskuje się materiał biologiczny (sadzonki).

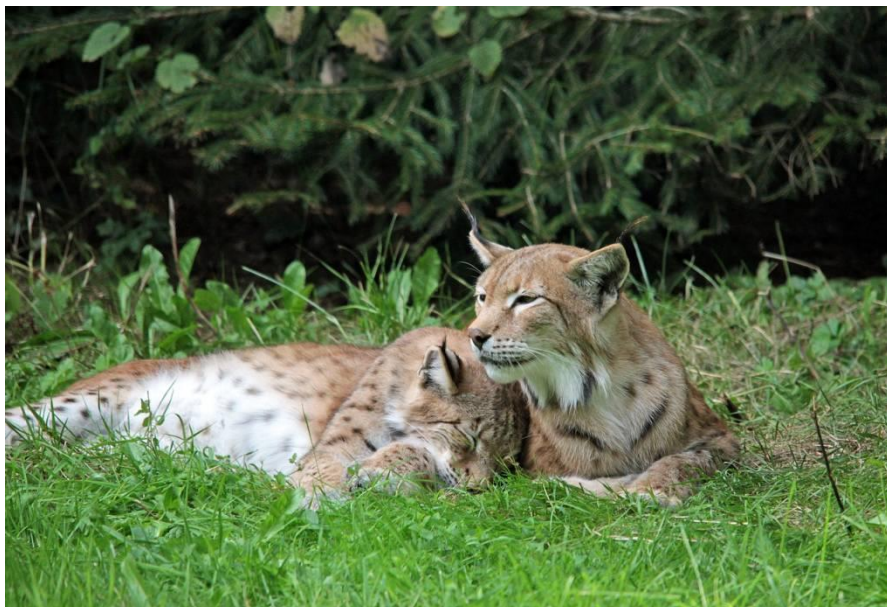
Zdj. 6 Wydry w KPN

Park i współczesna dolina nieuregulowanej Wisły ze starorzeczami, piaszczystymi łachami, wyspami, łęgami i zaroślami stanowią niezwykle ważne biotopy dla wielu gatunków roślin i zwierząt. Fauna Parku jest bogata - według naukowców obejmuje około 16 000 gatunków.

Najliczniejsze są owady liczące ponad 2 030 gatunków oraz ptaki około 200 gatunków. Ponadto na terenie

Parku występuje 6 gatunków gadów, 13 gatunków płazów i 48 gatunków ssaków.

Park ma bogate doświadczenia w zakresie restytucji: łosia - od 1951 r., bobra - od 1980 r. oraz rysia - od 1992 r. Populacja łosia w Parku rozwinęła się, a gatunek ten przeniósł się także do innych kompleksów leśnych.

Zdj. 7 Rysie w KPN

W Parku występują 83 gatunki zwierząt zagrożonych, wpisanych do Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt oraz 280 gatunków objętych ochroną gatunkową. Z terenu Parku opisano 19 gatunków zwierząt nowych dla nauki oraz 14 nowych dla Polski.

W przypadku braku realizacji planu, przy braku ingerencji o charakterze gospodarczym, teren pokryje się drzewostanem, z którego mogą się z czasem wykształcić zbiorowiska leśne, być może o charakterze borowym.

5.2. Określenie, analiza oraz ocena stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

W granicach analizowanego obszaru nie nastąpią znaczące oddziaływania realizacji mpzp. Ustalenia planu obejmują rozwój zabudowy mieszkaniowej, ale w niewielkim obszarze, tam gdzie już zabudowa występuje. Skutkiem planu będą niewielkie zmiany środowiska przyrodniczego. Mimo to, ocenia się, że realizacja mpzp, nie przyczyni się do degradacji środowiska przyrodniczego analizowanego obszaru.

5.3. Określenie, analiza oraz ocena istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Mapa 7. Obszary chronione wokół obszaru opracowania

Obszar znajduje się w otulinie Kampinoskiego Parku narodowego. Obszar jest objęty jedną z form ochrony wymienionych w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1614 z późn. zm.) – Kampinoski Park Narodowy. W pobliżu obszaru planu znajdują się:

- 1) Kampinoski Park Narodowy w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 2) Natura 2000 Kampinoska Dolina Wisły PLH 140029 w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 3) Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB 140004 w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 4) Rezerwat Wikliny Wiślane w odległości ok. 1,5 km;
- 5) Rezerwat Zakole Zakroczymskie w odległości ok. 1,8 km;
- 6) Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu w odległości ok. 1,4 km;

Wyżej wymienione formy ochrony przyrody powodują ograniczenie możliwości użytkowania terenów nimi objętych oraz korzystania ze środowiska z uwzględnieniem zasobów przyrody, szczególnie żywej. Wprowadzone zakazy, nakazy lub ograniczenia, o których była mowa wcześniej obowiązują na terenach poddanych ochronie, nie zaś na terenach nią nieobjętych. Tak więc istnienie wskazanych form ochrony przyrody nie ogranicza zagospodarowania terenu z wykorzystaniem określonych funkcji w planie. Z uwagi na ustalenia projektowanego dokumentu oraz przedmiot ochrony wyżej wymienionych obiektów, mpzp nie będzie oddziaływał na tereny chronione.

Z uwagi jednak na położenie obszaru w otulinie i w bezpośrednim sąsiedztwie Kampinoskiego Parku narodowego zakazuje się lokalizacji zabudowy w odległości 100 m od granicy parku, oraz zakazuje się lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem infrastruktury technicznej i dróg oraz lokalizowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem infrastruktury technicznej i dróg, na terenach MN, ZL, RZ, 12.R, 13.R, 14.R, 17.R, 18.R, 19.R, 22.R, 23.R, 9.RM, 10.RM, 11.RM, 12.RM.

5.4. Określenie, analiza oraz ocena celów ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia opracowania mpzp, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania mpzp.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru opracowania uwzględnia całokształt obowiązujących unormowań prawnych, również w zakresie ochrony środowiska. Cele te realizowane są w oparciu o normy określone w przepisach powszechnie obowiązujących oraz przepisach prawa miejscowego. Normy prawne stanowią podstawę proponowanych w mpzp rozwiązań, a także wyznaczają ogólne ramy korzystania ze środowiska. Do ważniejszych norm prawnych, zawierających cele ochrony środowiska, ustanowione na szczeblu krajowym należą:

- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 1614 z późn. zm.),

- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 992 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 799 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r., poz. 2268 z późn. zm),
- ustawa z dnia 13 września 1995 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1454 z późn. zm.).
- Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko(t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71)

Przepisy wspólnotowe podlegają implementacji do polskiego systemu prawnego, zaś umowy międzynarodowe, jak wynika z art. 91 Konstytucji RP wymagają ratyfikacji, po której – normy w niej zawarte stosowane są bezpośrednio, chyba że stosowanie umowy jest uzależnione od wydania ustawy. Jednocześnie, umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową.

Podsumowując, cele i rozwiązania ochrony środowiska określone w projektowanym dokumencie, uwzględniają wymogi prawne ustanowione na szczeblu wspólnotowym i krajowym. Dzieje się tak ponieważ, normy wspólnotowe wprowadzone zostały do przepisów ustawowych oraz aktów wykonawczych do ustaw, a te dokonują w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektyw Wspólnot Europejskich dotyczących między innymi: ochrony środowiska, gospodarki odpadami oraz ochrony przyrody i bioróżnorodności. Cele i rozwiązania wynikające z tych przepisów zostały uwzględnione w projekcie mpzp i przedstawione w dalszej części opracowania. Nie bez znaczenia jest przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji projektowanego dokumentu w oparciu o przepisy rozdziału 1 działu IV ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, opartej na dyrektywie 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U.U.E.L.01.197.30).

5.5. Określenie, analiza oraz ocena przewidywanych znaczących oddziaływań, w tym oddziaływania bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego i długoterminowego, stałego i chwilowego oraz pozytywnego i negatywnego, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy

Realizacja mpzp wpłynie na środowisko przyrodnicze na obszarze jego opracowania, gdyż zasadniczym celem projektowanego dokumentu jest uregulowanie istniejącej struktury funkcjonalno – przestrzennej i stworzenie warunków do rozwoju zabudowy mieszkaniowej z zachowaniem terenów zieleni i wód powierzchniowych, usankcjonowania istniejącej strefy usługowo - mieszkaniowej przy drodze powiatowej. Na obszarze planu nie występują obszary europejskiej sieci przyrodniczej NATURA 2000. Najbliższe położonymi obszarami objętymi formami ochrony są rezerwaty „Wikliny Wiślane”, „Zakole Zakroczymskie”, Kampinoska Dolina Wisły - PLH140029 oraz obszar Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły”, „Kampinoski Park Narodowy”.

Zanieczyszczenie wód nie może być uznane za skutek realizacji planu, gdyż zawiera on skuteczne, oparte na obowiązujących normach i zasadach, rozwiązania eliminujące zagrożenie zanieczyszczenia wód. Inne zaś z przedstawionych zagrożeń mogą stanowić jedynie pośredni skutek rozwoju zabudowy lub realizacji określonych funkcji mpzp. Ogólnie rzecz biorąc, nie przewiduje się możliwości bezpośredniego oddziaływania ustaleń projektowanego dokumentu na obszar Natura 2000, w szczególności mpzp nie zawiera ustaleń, które mogłyby wpływać na chronione elementy środowiska przyrodniczego (ekosystemy wodne, siedliska roślin i zwierząt, a w szczególności gatunki ptaków i nietoperzy) tego obszaru.

W analizie prognozy oddziaływania na środowisko brany jest pod uwagę wpływ planowanych funkcji przestrzennych ustalonych w mpzp na różnorodność biologiczną, ludzi, jakość powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych oraz jakość gleby i powierzchni ziemi oraz inne czynniki środowiska przyrodniczego takie jak krajobraz, klimat. Zasięg i intensywność negatywnego oddziaływania na środowisko

planowanego zagospodarowania terenu oraz rodzaj możliwych skutków dla środowiska powodowanych realizacją miejscowego planu, w znacznej mierze, zależą od przyjętych rozwiązań, szczególnie infrastrukturalnych. Należy podkreślić, że sposób oraz intensywność negatywnego oddziaływania na środowisko będą odmienne w czasie realizacji zabudowy i podczas jej funkcjonowania. W odniesieniu do istniejącego zagospodarowania terenu opracowania oraz planowanych zmian w układzie przestrzennym, najbardziej charakterystycznymi elementami są:

- rozwój zabudowy mieszkaniowej z towarzyszącą zabudową usługową (**MN/U**) wzdłuż istniejącej drogi powiatowej;
- rozwój zabudowy mieszkaniowej (**MN**);
- obszar łąki pastwisk i lasu – istniejące ostoje bez zmian w krajobrazie (**RZ, ZL**);

Zatem, zasadniczym skutkiem realizacji planu będzie rozszerzenie zainwestowania i urbanizacja terenów dotychczas stanowiących powierzchnie biologicznie czynne. Wśród nowych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych znalazły się tereny zabudowy mieszkaniowej z towarzyszącą zabudową usługową wzdłuż istniejącej drogi powiatowej oraz zabudowa mieszkaniowa w pozostałej części opracowania, wzdłuż dróg publicznych i wewnętrznych, które przy zapewnieniu zabezpieczeń w postaci urządzeń infrastruktury kanalizacyjnej oraz zastosowaniu niskoemisyjnych czynników grzewczych, nie będą stanowiły znaczącego źródła niekorzystnego wpływu na środowisko. Z uwagi na bezpośrednie sąsiedztwo Kampinoskiego Parku Narodowego, przyjęto stu metrową odległość od granic parku wolną od zabudowy, przeznaczoną pod tereny lasu, łąk i pastwiska. Stabilizującym elementem funkcjonalno-przestrzennym planu będą tereny istniejących łąk i pastwisk, tereny leśne, oraz liczne rowy melioracyjne, które to tereny korzystnie wpłyną na biologiczne funkcje obszaru, krajobrazu kulturowego, jakość powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny. Będzie to teren biologicznie czynnym porośnięty roślinnością.

Wśród zaproponowanych w mpzp rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych i infrastrukturalnych, przewiduje się, że:

- 1) źródłem przeciętnego niekorzystnego oddziaływania na środowisko będą następujące czynniki:**
 - teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów z równorzędną zabudową usługową (**P-U**);
 - teren zabudowy usługowej (**U**);
 - teren zabudowy usług zdrowia i opieki społecznej oraz usług turystyki (**UZ-UT**);
 - tereny zabudowy mieszkaniowej z równorzędną zabudową usługową (**MN-U**);
 - tereny zabudowy mieszkaniowej z towarzyszącą zabudową usługową (**MN/U**);
 - tereny dróg publicznych klasy zbiorczej (**KDZ**);
 - tereny dróg publicznych klasy dojazdowej (**KDD**);
 - teren dróg wewnętrznych (**KDW**);
- 2) minimalnie niekorzystnie na środowisko będą oddziaływać następujące czynniki:**
 - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (**MN**);
 - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z równorzędną zabudową letniskową (**MN-UTL**);
 - teren komunikacji pieszo – jezdnej (**KPJ**);
 - teren zabudowy zagrodowej (**RM**);
 - teren rolniczy (**R**);
- 3) pozytywnie oddziaływać na środowisko będą:**
 - tereny rolnicze – łąki i pastwiska (**RZ**);
 - teren lasów (**ZL**);
 - teren rowów melioracyjnych (**WSR**).

Poniżej zostaną przedstawione oddziaływania mpzp na poszczególne elementy środowiska z uwzględnieniem znaczenia (hierarchii) poszczególnych oddziaływań. Jak zauważono, do najważniejszych prognozowanych źródeł oddziaływania planu należą: oddziaływania istniejącej zabudowy usługowej i produkcyjnej. Przewiduje się zatem, że realizacja mpzp **skutkować będzie przede wszystkim niewielkimi zmianami w zakresie: krajobrazu, pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego, klimatu akustycznego oraz różnorodności biologicznej.** Dlatego powyższe zagadnienia zostaną szerzej zaprezentowane w dalszej części opracowania.

Prognoza oddziaływania na krajobraz

Obszar opracowania jest zróżnicowany pod względem krajobrazowym. Elementami krajobrazu o największych walorach są tereny wzdłuż cieków wodnych, a także pola i lasy. Niestety wraz ze wzrostem urbanizacji, obecne walory krajobrazowe mogą się nieznacznie zmniejszyć. Krajobraz terenów zabudowanych, w szczególności zabudowa mieszkaniowa będąca elementem zagospodarowania terenu, może zakłócić walory krajobrazowe.

Obszary łąk przekształcają się częściowo w atrakcyjne tereny do zabudowy mieszkaniowej. Wraz ze zmianami funkcjonalnymi terenu następuje transformacja krajobrazu.

Należy zauważyć, że z chwilą przeznaczenia (w mpzp) określonych terenów pod zabudowę, krajobraz kształtowany będzie przez właścicieli działek budowlanych oraz inwestorów, a w mniejszym stopniu przez gminę. Zatem ten element środowiska podatny będzie na różnego rodzaju transformacje, zależne od indywidualnych podmiotów.

Prognoza oddziaływania na powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny.

Ruch drogowy powoduje emisję gazów i pyłów, które powstają w wyniku spalania paliw w silnikach oraz poruszania się pojazdów (emisja niezorganizowana). W zależności od rodzaju drogi i lokalnych uwarunkowań, największe stężenie zanieczyszczeń utrzymują się w pasie od kilku do kilkudziesięciu metrów od drogi.

Istniejąca droga powiatowa i realizacja inwestycji drogowych przyczyni się do pogorszenia jakości powietrza, przy czym na uciążliwość tych dróg wpływać będzie zagospodarowanie terenu, w tym ukształtowanie zabudowy w sąsiedztwie szlaków komunikacyjnych. Lokalizacja w północnej części opracowania drogi powiatowej i zabudowy mieszkaniowo - usługowej powoduje ryzyko negatywnego oddziaływania spowodowanego emisją substancji zanieczyszczających oraz hałasu, wynikające z napływu powietrza. Podstawowym przeznaczeniem obszaru planu jest zabudowa mieszkaniowa.

Dla zabezpieczenia przed hałasem powinny być zastosowane rozwiązania techniczne i organizacyjne minimalizujące niekorzystne oddziaływania tego czynnika. Inwestor (zarządca drogi) winien zapewnić dotrzymanie dopuszczalnego poziomu hałasu, określonego w przepisach szczególnych dla terenów zabudowy:

- mieszkaniowej jednorodzinnej MN – 50 dB w porze dnia i 40 dB w porze nocy;
- mieszkaniowej i usługowej MN/U, U/MN – 55 dB w porze dnia i 45 dB w porze nocy.

Prognoza oddziaływania na bioróżnorodność i obszary Natura 2000

Jak zauważono wcześniej realizacja mpzp będzie miała wpływ na różnorodność biologiczną oraz funkcjonowanie środowiska przyrodniczego. Na podstawie materiałów planistycznych oraz analizie całokształtu uwarunkowań ekofizjograficznych można wyodrębnić następujące najbardziej znaczące skutki realizacji planu z punktu widzenia wpływu na stan fauny i flory oraz obszary Natura 2000:

- 1) zniszczenie lub uszkodzenie warstwy glebowej na obszarach przeznaczonych do zainwestowania;
- 2) przekształcenie krajobrazu, w szczególności zmniejszenie powierzchni otwartych obejmujących łąki i sady;
- 3) zmiana składu gatunkowego roślin i zwierząt (zwiększenie się ilości synantropijnych gatunków roślin i kenofitów (neofitów) kosztem gatunków rodzimych oraz zwiększenie się ilości gatunków synantropijnych zwierząt, między innymi gatunków związanych z budynkami, w szczególności ptaków (np. *Streptopelia decaocto*, *Delichon urbica*).

Analiza materiałów opracowanych oraz ustaleń planu wskazuje, że mpzp nie będzie bezpośrednio oddziaływał na położone w sąsiedztwie obszary Natura 2000 – Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków – Puszcza

Kampinoska, oraz Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk – Puszcza Kampinoska. Zagrożenia zewnętrzne są niewielkie i mogą się wiązać ze zwiększeniem penetracji przez ludzi oraz rozbudowę sieci drogowej. Realizacja mpzp nie przyczyni się do rozwoju inwestycji mogących wpłynąć na ukształtowanie, zanieczyszczenie rzeki i cieków wodnych, stan i funkcjonowanie łągów oraz innych leśnych zbiorowisk, a także innych działań, które mogą szkodzić ptakom. Jednocześnie plan miejscowy określa szereg rozwiązań, które powinny przyczynić się do ograniczenia jego wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych. Na tej podstawie można stwierdzić, że ustalenia mpzp nie będą miały wpływu na obszar Natura 2000. Ocenia się przedstawione rozwiązania nie będą bezpośrednio oddziaływać na środowisko przyrodnicze uwzględniając istniejące uwarunkowania przyrodniczo-krajobrazowe. Ponadto, nie przewiduje się, aby plan wsi Stanisławów oddziaływał na pozostałe obszary Natura 2000 oraz obszary chronione usytuowane poza jego granicami.

Prognoza oddziaływania na gleby i powierzchnię ziemi.

Jak zauważono wcześniej, oddziaływanie planu na stan gleb i powierzchnię ziemi nie należy do najważniejszych skutków realizacji projektowanego dokumentu mimo, że planowana zmiana sposobu zagospodarowania części terenu spowoduje zabudowę terenów pełniących funkcje ekologiczne, z czym wiąże się trwałe przekształcenie obecnego charakteru gruntów oraz naruszenie warstwy glebowej. W celu zminimalizowania skutków realizacji inwestycji na stan gleb, pomimo braku odpowiedniego zapisu w mpzp, wskazane jest wykorzystanie warstwy próchnicznej gleby.

Duże znaczenie dla zabezpieczenia gruntu przed degradacją ma również właściwe postępowanie z odpadami, zgodne z gminnym planem gospodarki odpadami. Odpady wytwarzane na terenie opracowania należeć będą do grupy odpadów komunalnych.

Prognoza oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne.

Jakość wód powierzchniowych przepływających poza obszarem opracowania (rzeka Wisła) i rzeki Wilczek nie ulegnie pogorszeniu. Wręcz przeciwnie działania porządkujące, które powinny zapoczątkować rozwiązania określone mpzp w zakresie gospodarki wodno-ściekowej powinny pozytywnie wpłynąć na stan wód poza obszarem opracowania. Uzbrojenie terenów zainwestowanych w kanalizację przy jednoczesnym odprowadzeniu ścieków do oczyszczalni pozwoli na uniknięcie zrzutów nieoczyszczonych ścieków do środowiska oraz poprawę stanu sanitarnego terenu planu.

Wśród jednostek przestrzennych niniejszego mpzp, potencjalne zagrożenie dla jakości środowiska wodnego stanowią mogą:

- 1) wody opadowe i roztopowe pochodzące z powierzchni uszczelnionych dróg (w przypadku braku kanalizacji deszczowej);
- 2) tereny **RM i R** przy stosowaniu środków ochrony roślin.

Wody opadowe i roztopowe zawierają w swoim składzie wszystkie składniki powietrza atmosferycznego, które są wymywane w czasie opadu, części mineralne (piasek) pochodzące z powierzchni ziemi oraz substancje ropopochodne. Poza gazami atmosferycznymi występują również substancje, będące pochodnymi eksploatacji pojazdów, np. pył gumowy, substancje wymywane z materiałów z których zbudowana jest droga, substancje służące do zwalczania śliskości. Wody opadowe mogą również sorbować emitowane do atmosfery produkty spalania paliw – tlenki azotu NO_x, dwutlenek siarki SO₂, tlenek węgla CO i dwutlenek węgla CO₂.

Szczególnym terenem projektu planu jest teren cmentarza ZC. Największa uciążliwość cmentarza wiąże się oczywiście z rozkładem zwłok i zanieczyszczeniem wód podziemnych związkami biochemicznymi pochodzącymi z rozkładu. Ponad grunt i skarpa są regularnie naruszane i stopniowo utwardzane (ścieżki, pomniki). Uciążliwości te nie ulegną zmianie niezależnie od ustaleń planu.

Na terenach zabudowanych, przy prawidłowej gospodarce ściekami sanitarnymi (opartej na kanalizacji i prawidłowej eksploatacji oczyszczalni ścieków), a także przy spełnieniu zapisów mpzp dotyczących zapewnienia oczyszczania ścieków na określonych rodzajach terenu, jakość wód powierzchniowych nie powinna być zagrożona.

Prognoza dotycząca innych oddziaływań.

Obszar opracowania przecina linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Jest to element dysharmonijny dla krajobrazu a także źródło hałasu i promieniowania elektromagnetycznego, szkodliwego dla zdrowia.

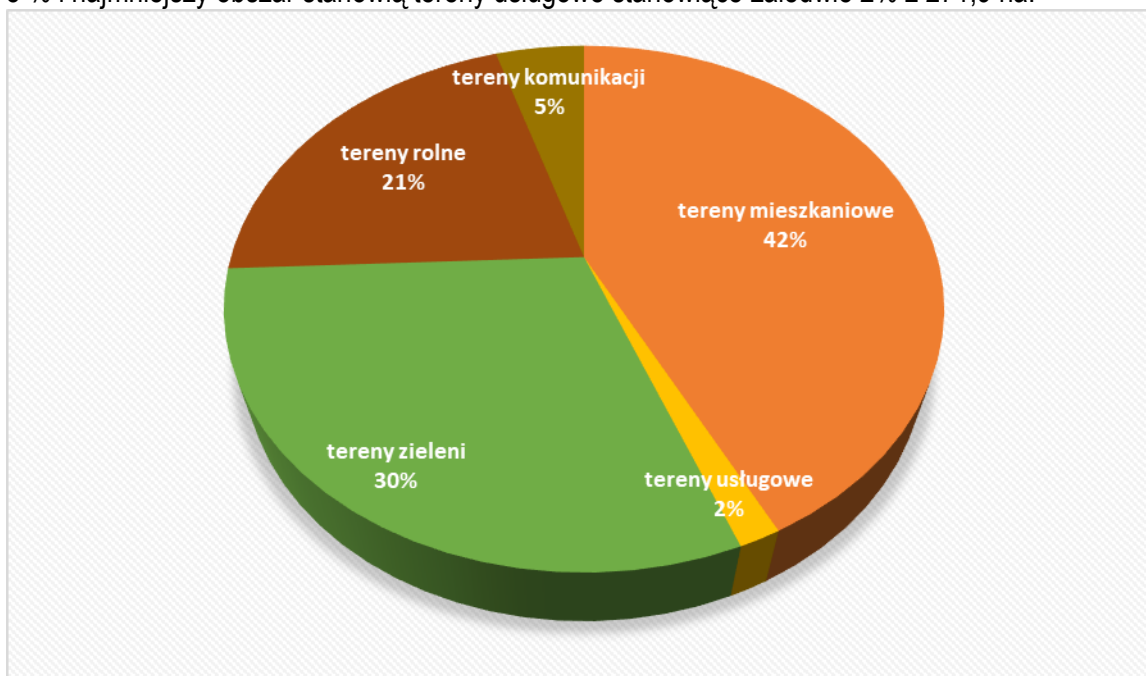
6. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji mpzp, w szczególności na cele i przedmiot obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Z analiz zawartych w rozdziałach (5.3, 6.5) wynika, że mpzp nie będzie negatywnie oddziaływał na obszary Natura 2000, usytuowany wzdłuż południowej granicy opracowania i otulinę Kampinoskiego Parku Narodowego oraz części terenów położonych w Kampinoskim Parku Narodowym, dlatego poniżej zostaną przedstawione wyłącznie te rozwiązania projektowanego dokumentu, które mają na celu zapobieganie, ograniczanie lub (w razie potrzeby) kompensację przyrodniczą negatywnych jego oddziaływań na środowisko.

6.1. Rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne

Projekt mpzp obejmuje obszar o powierzchni ok. 271,9 ha. Czynniki ekologiczne i fizyczno-geograficzne oraz dotychczasowy sposób jego zagospodarowania kształtują plan miejscowy, wpływając na jego kluczowe ustalenia. Formalnie rzecz ujmując, podstawą ustalenia nw. funkcji obszaru jest polityka przestrzenna gminy określona w **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Leoncin, przyjętego uchwałą Nr XLVIII/232/13 z dnia 17 kwietnia 2013 r. Rady Gminy Leoncin.**

Największy obszar w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Stanisławów zajmują tereny mieszkaniowe jednorodzinne stanowiące 42% całego obszaru opracowania, drugim obszarem pod względem wielkości powierzchni są tereny zieleni i wód stanowiące 30% całego obszaru opracowania, trzecim obszarem jest pod względem wielkości powierzchni są tereny rolne stanowiące 21 %, kolejno terenu komunikacji stanowi 5 % i najmniejszy obszar stanowią tereny usługowe stanowiące zaledwie 2% z 271,9 ha.

Pod względem funkcjonalnym mpzp zawiera ustalenia dla:

- 1) terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonego symbolem: MN;
- 2) terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszącą zabudową usługową oznaczonego symbolem: MN/U;
- 3) terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z równorzędną zabudową letniskową oznaczonego symbolem: MN-UTL;
- 4) terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z równorzędną zabudową usługową oznaczonego symbolem: MN-U;
- 5) terenu zabudowy usługowej oznaczonego symbolem: U;

- 6) terenu zabudowy usług zdrowia i opieki społecznej oraz usług turystyki oznaczonego symbolem: UZ-UT;
- 7) terenu obiektów produkcyjnych, składów i magazynów z równorzędną zabudową usługową oznaczonego symbolem: P-U;
- 8) terenu zabudowy zagrodowej oznaczonego symbolem: RM;
- 9) terenu rolniczego oznaczonego symbolem: R;
- 10) terenu rolnicze – łąki i pastwiska oznaczonego symbolem: RZ;
- 11) terenu lasów oznaczonego symbolem: ZL;
- 12) terenu rowów melioracyjnych oznaczonego symbolem: WSR;
- 13) terenu komunikacji pieszo – jezdnej oznaczonego symbolem: KPJ;
- 14) terenu dróg publicznych klasy zbiorczej oznaczonego symbolem: KDZ;
- 15) terenu dróg publicznych klasy dojazdowej oznaczonego symbolem: KDD;
- 16) terenu dróg wewnętrznych oznaczonego symbolem: KDW;

Teren opracowania charakteryzuje się warunkami geologicznymi i hydrologicznymi umożliwiającymi realizację funkcji określonych w projekcie mpzp. Na obszarze planu nie występują procesy osuwiskowe i obszary przyrodnicze podlegające ochronie poza otuliną Kampinoskiego Parku Narodowego. Nowe rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne nie będą źródłem zagrożenia dla środowiska i pogorszenia warunków życia mieszkańców. W celu zrównoważenia negatywnych skutków realizacji mpzp dla analizowanego obszaru ustalono, że udział powierzchni biologicznie czynnych na działkach inwestycyjnych wyniesie od 40 do 90 %. Zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa jest zlokalizowana w odległości 100 m od granic Kampinoskiego Parku Narodowego. Powierzchnia biologicznie czynna zależy od rodzaju terenu. Mpszp zawiera ustalenia zgodne z uwarunkowaniami określonymi w Studium.

6.2. Rozwiązania uwzględniające uwarunkowania ochrony środowiska

Realizacja mpzp wymaga uwzględnienia warunków ochrony środowiska. W tym celu należy zastosować rozwiązania, które zminimalizują negatywne oddziaływanie planu.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa rozwiązania w następujących dziedzinach:

- zaopatrzenia w wodę;
- unieszkodliwiania ścieków sanitarnych;
- odprowadzania wód deszczowych;
- zaopatrzenia w gaz;
- zaopatrzenia w energię elektryczną;
- zaopatrzenia w energię cieplną;
- telekomunikacji;
- gospodarki odpadami.

Rozwiązania służące ochronie i kształtowaniu właściwego stanu środowiska zawarte w planie odnoszą się do poszczególnych jednostek przestrzennych. Do najważniejszych z nich należy zaliczyć ustalenia:

- 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę:
 - a) nakazuje się zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej o przekroju min. \varnothing 90;
 - b) do czasu budowy sieci wodociągowej dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z indywidualnych ujęć wody, zlokalizowanych;
 - c) nakazuje się zapewnienie zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z ustaleniami zawartymi w przepisach odrębnych;
- 2) w zakresie odprowadzania ścieków:
 - a) ustala się odprowadzanie ścieków do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej o przekroju min. \varnothing 110;
 - b) ustala się odprowadzanie ścieków systemem grawitacyjno – tłocznym do oczyszczalni zlokalizowanej poza obszarem planu;
 - c) dopuszcza się odprowadzanie ścieków z budynków do atestowanych zbiorników bezodpływowych w przypadku braku sieci kanalizacyjnej;

- d) w przypadku powstania ścieków niespełniających standardów, nakazuje się ich podczyszczenie przed odprowadzeniem do kanalizacji sanitarnej;
- 3) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - a) nakazuje się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenach własnych, poprzez odprowadzanie ich w stanie niezanieczyszczonym do gruntu lub zbiorników retencyjnych;
 - b) dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej o przekroju min. \varnothing 150;
- 4) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną:
 - a) ustala się budowę, rozbudowę i modernizację stacji transformatorowych oraz sieci rozdzielczej średniego i niskiego napięcia stosownie do potrzeb;
 - b) dopuszcza się wytwarzanie energii elektrycznej w urządzeniach kogeneracyjnych oraz w ogniwach fotowoltanicznych o mocy do 100 kW na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- 5) w zakresie zaopatrzenia w gaz:
 - a) ustala się zaopatrzenie z sieci gazowej o przekroju min. \varnothing 32;
 - b) dla terenów zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej nakazuje się lokalizowanie szafek gazowych w linii ogrodzenia, otwieranych na zewnątrz;
 - c) dopuszcza się stosowanie indywidualnych zbiorników z gazem płynnym do celów bytowych i gospodarczych;
- 6) w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą:
 - a) ustala się stosowanie proekologicznych wysokosprawnych źródeł energii cieplnej, charakteryzujących się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza, w tym odnawialnych źródeł energii, za wyjątkiem urządzeń wiatrowych;
- 7) w zakresie obsługi telekomunikacji:
 - a) ustala się objęcie obszaru planu dostępem do sieci telekomunikacyjnych poprzez infrastrukturę telekomunikacyjną;
 - b) na terenach **MN, MN/U, MN-UTL, MN-U, RM, R** dopuszcza się lokalizowanie wyłącznie infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu w rozumieniu przepisów odrębnych;
- 8) w zakresie gospodarki odpadami:
 - a) nakazuje się gromadzenie, segregację i usuwanie odpadów komunalnych zgodnie z zasadami określonymi w przepisach szczególnych oraz gminnych przepisach porządkowych;
 - b) nakazuje się lokalizowanie miejsc na odpady w sposób umożliwiający dostęp do nich z dróg wewnętrznych i dojazdów;
 - c) nakazuje się gromadzenie i segregację odpadów powstałych na obszarze działek własnych;
 - d) ustala się postępowanie z odpadami niebezpiecznymi zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.3. Rozwiązania uwzględniające ochronę dziedzictwa kulturowego i zabytków w tym krajobrazów kulturowych.

Na terenie planu znajduje się zabytkowy obiekt – stodoła. Wprowadzono ograniczenia odnośnie zachowania charakteru budynków.

W obszarze opracowania znajdują się stanowiska archeologiczne objęte strefą ochrony konserwatorskiej. Na terenie położonym w granicy strefy ochrony konserwatorskiej zgodnie z przepisami odrębnymi roboty ziemne albo zmiana charakteru dotychczasowej działalności, które mogą doprowadzić do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego wymagają przeprowadzenia badań archeologicznych na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony zabytków.

6.4. Rozwiązania uwzględniające ochronę różnorodności biologicznej oraz krajobrazu

Cały obszar planu znajduje się w otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego oraz w części północnej w obszarze Natura 2000 Kampinoskiej Dolinie Wisły. Z tego powodu mpzp miejscowości Stanisławów zawiera zasady sprzyjających ochronie różnorodności biologicznej i krajobrazu na których wprowadza się następujące ustalenia:

- ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – 90% dla terenu oznaczonych RZ;
- ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – 80% dla terenu oznaczonych R;
- ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – 60% dla terenów oznaczonych MN, MN/U, MN-UTL, RM;
- ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej – 40% dla terenów oznaczonych MN-U, U, UZ-UT, P-U ;

Zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody w obszarze Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Teren opracowania nie jest położony w obszarze Natura 2000.

Przedstawione ustalenia zapewniają ochronę różnorodności biologicznej oraz ład przestrzenny obszaru planu, gwarantując zaspokojenie potrzeb społecznych, gospodarczych, przyrodniczych i kulturowych.

7. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie mpzp wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Z przepisu art. 51 ust. 2 pkt 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018, poz. 2081 z późn. zm.) wynika, że rozwiązania alternatywne do rozwiązań przedstawionych w planie mają się odnosić do celów, przedmiotu obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analiz dokonanych w niniejszym dokumencie wynika, że realizacja mpzp nie wpłynie na obszary Natura 2000, w tym na obszar– „Kampinoskiego Parku Narodowego” i jego otuliny.

8. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Niniejsze opracowanie wykonano w celu oceny skutków, wpływu na środowisko sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (mpzp) w związku z uchwałą Rady Gminy Leoncin Nr XL/218/17 Rady Gminy Leoncin z dnia 21 czerwca 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie działek o nr ewid. 65/1, 67, 59/2, 59/4, 23/2, 23/3, 23/5, 23/6 w miejscowości Stanisławów, Gmina Leoncin oraz w związku z uchwałą Nr LVII/305/18 Rady Gminy Leoncin z dnia 20 czerwca 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Stanisławów, Gmina Leoncin.

Mpszp określa przeznaczenie terenów oraz sposobów ich zagospodarowania i zabudowy zgodnie z polityką przestrzenną gminy wyrażoną w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Leoncin, przyjętego uchwałą Nr XLVIII/232/13 z dnia 17 kwietnia 2013 r. Rady Gminy Leoncin. Zasadniczym celem projektowanego dokumentu było uregulowanie struktury funkcjonalno - przestrzennej. Tereny przeznaczone w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę mieszkaniową zostaną utrzymane w swojej funkcji, układ komunikacyjny zostanie zachowany.

Do najbardziej charakterystycznych elementów przestrzennych, zarówno istniejących jak i planowanych w mpzp miejscowości Stanisławów w gminie Leoncin należy zaliczyć:

- utrzymanie zabudowy mieszkaniowej z towarzyszącą zabudową usługową (**MN/U, MN-U**) wzdłuż istniejącej drogi powiatowej;
- rozwój zabudowy mieszkaniowej (**MN**) – na całym obszarze planu z ograniczeniem zabudowy w pasie 100 m od granic Kampinoskiego Parku Narodowego;

- obszar łąk i pastwisk i lasu – istniejące ostoje bez zmian w krajobrazie (**RZ, ZL**);

Z przeprowadzonych analiz wynika, że:

4) źródłem przeciętnego niekorzystnego oddziaływania na środowisko będą następujące czynniki:

- teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów z równorzędną zabudową usługową (**P-U**);
- teren zabudowy usługowej (**U**);
- teren zabudowy usług zdrowia i opieki społecznej oraz usług turystyki (**UZ-UT**);
- tereny zabudowy mieszkaniowej z równorzędną zabudową usługową (**MN-U**);
- tereny zabudowy mieszkaniowej z towarzyszącą zabudową usługową (**MN/U**);
- tereny dróg publicznych klasy zbiorczej (**KDZ**);
- tereny dróg publicznych klasy dojazdowej (**KDD**);
- teren dróg wewnętrznych (**KDW**);

5) minimalnie niekorzystnie na środowisko będą oddziaływać następujące czynniki:

- teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (**MN**);
- teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z równorzędną zabudową letniskową (**MN-UTL**);
- teren komunikacji pieszo – jezdnej (**KPJ**);
- teren zabudowy zagrodowej (**RM**);
- teren rolniczy (**R**);

6) pozytywnie oddziaływać na środowisko będą:

- tereny rolnicze – łąki i pastwiska (**RZ**);
- teren lasów (**ZL**);
- teren rowów melioracyjnych (**WSR**).

Realizacja mpzp spowoduje niewielki zmiany środowiska przyrodniczego. Do największych prognozowanych zmian należy zaliczyć wzrost emisji gazów i pyłów oraz hałasu związanego z rozbudową układu komunikacyjnego czy budową nowych inwestycji mieszkaniowych i oddziaływanie istniejącej zabudowy usługowej i produkcyjnej. Ogólnie rzecz biorąc, oddziaływanie planu na środowisko będzie zarówno negatywne jak i pozytywne, bezpośrednie i pośrednie, zmienne w czasie. Większość z przedstawionych czynników oddziaływania (poza wyżej wymienionymi) będzie miała charakter lokalny, ograniczony do obszaru planu o powierzchni ok. 271,9 ha.

Inwestycje będące skutkiem uchwalenia projektowanego dokumentu spowodują zabudowanie części terenu oraz przyczynią się do zmiany struktury użytkowania gruntów oraz emisji energii i substancji do środowiska. **Przewiduje się zatem, że realizacja mpzp skutkować będzie przede wszystkim zmianami w zakresie: krajobrazu, pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego, klimatu akustycznego oraz różnorodności biologicznej.** W celu zminimalizowania oddziaływania mpzp na środowisko przewiduje się szereg rozwiązań o charakterze technicznym oraz organizacyjnym.

Obszar znajduje się w otulinie Kampinoskiego Parku narodowego. Obszar jest objęty jedną z form ochrony wymienionych w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2018 poz. 1614 z późn. zm.) – Kampinoski Park Narodowy. W pobliżu obszaru planu znajdują się:

- 1) Kampinoski Park Narodowy w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 2) Natura 2000 Kampinoska Dolina Wisły PLH 140029 w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 3) Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB 140004 w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 4) Rezerwat Wikliny Wiślane w odległości ok. 1,5 km;
- 5) Rezerwat Zakole Zakroczymskie w odległości ok. 1,8 km;
- 6) Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu w odległości ok. 1,4 km;

Wyżej wymienione formy ochrony przyrody powodują ograniczenie możliwości użytkowania terenów nimi objętych oraz korzystania ze środowiska z uwzględnieniem zasobów przyrody, szczególnie żywej. Wprowadzone zakazy, nakazy lub ograniczenia, o których była mowa wcześniej obowiązują na terenach poddanych ochronie, nie zaś na terenach nią nieobjętych, jednakże plan wprowadza ustalenie ograniczające możliwość zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie Kampinoskiego Parku Narodowego. Tak więc istnienie wskazanych form ochrony przyrody nie ogranicza zagospodarowania terenu z wykorzystaniem określonych

funkcji w planie. Z uwagi na ustalenia projektowanego dokumentu oraz przedmiot ochrony wyżej wymienionych obiektów, mpzp nie będzie oddziaływał na tereny chronione, a w szczególności na obszar Natura 2000.

Podsumowując, realizacja projektowanego dokumentu stanowiącego miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miejscowości Stanisławów gminy Leoncin przyczyni się w do zabudowy terenu oraz sprzyjać będzie ochronie terenów leśnych, pól i terenów zielonych. Wskazane czynniki, nie będą w sposób znaczący negatywnie oddziaływać na środowisko przyrodnicze oraz ludzi.

ZAŁĄCZNIK

OŚWIADCZENIE O SPEŁNIENIU WYMAGAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 74a ust.2

Oświadczam, że spełniam wymagania zawarte w art. 74a ust.2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018, poz. 2081 z późn. zm.) ukończyłam studia magisterskie i posiadam co najmniej 5 – letnie doświadczenie w pracach nad prognozami oddziaływania na środowisko i brałam udział w przygotowaniu co najmniej 5 prognozach oddziaływania na środowisko.

„Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”.